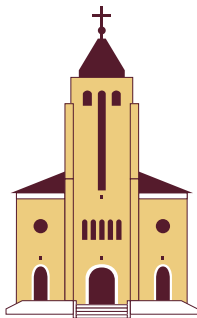

MUSTÁRMAG

Budapest-Pestszentlőrinc-Szemeretelepi Szent István Király Plébánia

ALAPÍTVÁ: 1992 • 2018/4. SZÁM • AUGUSZTUS 20.

A SZEMERETELEPI SZENT ISTVÁN KIRÁLY TEMPLOM 80. ÉVFORDULÓJÁRA

„Elvezetem szent hegyemre, és örömmel töltöm el őket házamban, az imádság helyén. Elfogadom égő és véres áldozataikat oltáromon, mert házam minden nép számára az imádság háza lesz.” (Iz 56,7)

Istennek ezek a szavai érinthették meg azoknak az elődeinknek a szívét, akik 80 évvel ezelőtt Szemeretelepen éltek. Isten a Szentlélek által arra buzdította őket, hogy templomot építsenek, ahol majd *„léleekben és igazságban imádják az Istent”* (Jn 4,24). Isten tervének megfele-

lően nem csupán léleekben és igazságban imádták az Istent, hanem Isten-tapasztalatukat megosztották a következő nemzedékekkel is.

Minden alkalommal, amikor ebbe a templomba jöttek, Izajás próféta szavaival taníthatták gyermekeiket és egymást: *„Rajta, menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házához, hogy tanítson meg minket útjaira, és így az ösvényein járhassunk.”* (Iz 2,3)

Valóban azt akarták, hogy Isten megtanítsa őket az Ő útjaira, és az Ő ösvényein járhassanak. A mi lelki jólétünkre gondoló elődeinknek köszönhető, hogy lehetőségünk van arra, hogy gyakoroljuk hitünket, és hogy Isten iránti hálánkat ki tudjuk fejezni. Ne feledkezzünk hát meg arról, hogy Isten kezébe helyezzük mindazokat az embereket, akik ennek a templomnak a felépüléséhez hozzájárultak!

A HITGYAKORLÁS VÁGYÁTÓL A TEMPLOMSZENTELÉSIG

A 20. század elején kezdett benépesedni az a terület, amelyet Szemeretelepként ismerünk. 1909-ben tizenöt család települt a nem sokkal korábban még Szemere-birtokként számon tartott, frissen felparcellázott területre. 1910-re már negyven itt élő családról írnak a krónikák. A betelepülés után nem sokkal két itt élő hölgy, *Bera Józsefné* és *Nagy Béláné* kezdeményezésére gyűjtés indul arra, hogy a telepnek saját harangja legyen. 1915-ben a mai Sztehlo Iskola udvarán ünnepélyes keretek között felállítják és felszentelik a harangot. Ez az akkor először megszólaló harang ma templomunk tornyában lakik.

A hitélet iránti vágy megnyilvánulásának további jele, hogy az itt lakók nagyon szerették volna, hogy szentmise is legyen Szemeretelepen. 1920. július 26-án teljesült

a vágy. A József Attila 19. szám alatt működő iskola egyik termében megtartották az első szentmisét, majd ettől kezdve minden vasárnap lehetőség volt itt szentmise hallgatására. Amikor a mai iskolaépület elkészült (1929), oda került a szentmisék helyszíne is. Az intenzív hitélet ékes bizonyítéka, hogy 1934-től a vasárnap 10 óras

Egyszerűen „Isten engedelmes gyermekeinek” nevezném őket, hiszen megvalósították azt, amit Isten általuk tervezett. Az akkori atyákkal együtt Szent Istvánt választották ennek a templomnak a védőszentjéül. Ahogyan annak idején Szent István a Szűzanya oltalma alá helyezte nemzetét, és azt kívánta, hogy a nemzet a keresztény értékek mentén növekedjék, úgy helyezték elődeink Szent István király oltalma alá ezt a templomot.

Templomunk 80. évfordulója kapcsán emlékezzünk tehát hálás szívvel azokra az emberekre, akik ezt a templomot építették, és mindazokra az atyákra, akik a hívek lelkigondozását végezték! Adjunk hálát Istennek ezért a templomért, ahol lélekben és igazságban imádkozhatjuk az Urat! Adja Isten, hogy ez a közösség továbbra is az Ő útját tanulja, és az Ő ösvényein járhasson!

Áldjon meg minket Isten templomunk 80. évfordulóján!

M. R. A.

misék mellett reggel 8 órakor ifjúsági szentmisék is voltak.

1932-ben *Bárány Dezső* Kápolnaegyesület hozott létre azzal a céllal, hogy Szemeretelepeknek saját temploma legyen. 1935-ben Pestszentlőrinc község telket adományozott a szemeretelepi katolikus híveknek templomépítés céljára. 1936-ban indult el a közös gondolkodás a templomépítés menetéről. A nagy munka lelkes támogatója *Molnár Béla* főtisztelendő volt, de amikor őt 1937-ben elhelyezik Szemeréről *dr. Wimmerth Béla* lőrinci plébános áll az ügy mellé. Mivel a következő évre Szent István évet hirdettek, templomunk védőszentjéül első királyunkat választották. Az épület *Aggházy Tibor* tervei alapján *Bajnóczy Gábor* kivitelezésével készül. 1937 októberében tették le az alapkövet, 10 hónappal később pedig már templomot szenteltek Szemeretelepen.

„Ezt a templomot is joggal mondhatja városunk minden szempontból magáénak: pestszentlőrinci hívek filléreiből, pestszentlőrinci asszonyok áldozatos munkálkodásából, pestszentlőrinci iparosok építették, és pestszentlőrinci kereskedők szállították hozzá az anyagot” – írja a korabeli sajtó a szentelésről szóló beszámolójában.

Mi utódok, bizony ámulva nézhetjük azt az akaratot, odaadást, ahogy a hitgyakorlás vágyából templom emelkedett egy szemeretelepi parcellán. Negyven család vágya indította el azt a folyamatot, aminek köszönhetően ma itt, saját környezetünkben vehetünk részt szentmisén. Megtehetjük volna, hogy messzebbre járnak misére, lemondhattak volna hitük rendszeres gyakorlásáról, feladhatták volna még mielőtt belevágnak a templomépítésbe, hisz’ biztos akkor is annyi mindenre kellett pénz és idő. De mégsem ez a forgatókönyv érvényesült: belevágtak, az Úr pedig melléjük szegődött, hisz „*Ha az Úr nem építi a házat, az építők hiába fáradnak.*” (Zsolt 127). Hála az Úrnak és köszönet az építőknek!

Talán nem csak én emlékszem a *Nap-fivér, Holdnövér* című film egyik betétdalára, mely talán arra is rámutathat, hogy bár a templom már kész, de talán építő mégis mindenki lehet: „*Álmod úgy valósul meg, ha apránként építsz, a sok kicsi sokra megy, műved így gyarapszik. Életed éld szabadon, szánj időt a szépre, ne sokat tégy, de azt jól, s öröm lesz a bére. Köre követ, nap mint nap titkod lassan érik, így növekszel nap mint nap, míg elérsz az égig.*”

N. Gy.

VERSSAROK

Reményik Sándor: Kövek zsoltára

*A kolozsvári evangélikus templom centenáriumán
Liedemann Márton templom-építő lelkész emlékének*

Elhalkult, és elhalt az orgona...
De új nesz kél most a templomfalakból.
Nem halljátok? Itt körül a falakban
Dobognak a beépített kövek.
Külön dobban meg minden kicsi kő,
És mégis, mégis egy ütemre vernek,
Egy óriási templom-dobbanással.
Isten, ha akarja, a köveket
Dobogtatja meg a szívek helyett.

Kő-nehéz szívvel, dallamtalanul,
Lehajtott, fáradt fejjel figyelek.
Szeretném, ha szívem megállana,
S csak a százéves templom kövei
Dobognának tovább...

Dobognak... dobbanásuk lassan áthat,
Felmelegíti dermedt véretem,
Lassan megértem a beszédjüket:
„Mi kövek voltunk, rossz, rideg kövek,
Kemény kövek és haszontalanok,
Nehezek, otrombák, formátlanok,
Tehetetlenek, tompák, elesettek,
Mozdíthatatlanok.

Hevertünk hét országban szerteszéjjel,
Utak mentén, száraz patakmederben,
Omlásokban, elhagyott kőtörőkben.
Vad éleinkbe ütközött a nap,
Horzsoltuk az éjszaka bársonyát,
Véresre törtük vándor lábait,
Hevertünk külön-külön szerteszéjjel,
Egymásról alig tudtunk valamit,
És nem álmodtunk templomról soha.

De jött egy ember, törekeny, beteg,
A lelke égett, szíve dobogott,
Az az ember templomról álmodott.
Tudta, kövek hevernek szerteszéjjel
Tehetetlenül, haszontalanul,
Vadul, otrombán és formátlanul, -
Elindult a köveket megkeresni.
Omlásokban, elhagyott kőtörőkben,
Utak mentén, száraz patakmederben,
Barangolt hetedhétországon át,
Hol éleinkbe ütközött a nap,
Horzsoltuk az éjszaka bársonyát
S véresre törtük az ő lábait.
Az az ember keresett, s megtalált.
És azt mondta nekünk: Ti templom lesztek.

Falakká fogtok összeállani,
És visszaveritek az Ige hangját,
És visszazengitek az orgonát, -
Az imádkozó nagy nyomorúságot
S az áhítat szárnyaló énekét
Szent nyugalommal veszitek körül.
Halkan dobogni fogtok a falakban,
Külön dobban meg minden kicsi kő,
És mégis-mégis egy ütemre veretek,
Egy óriási templom-dobbanással.
Isten, ha akarja, a köveket
Dobogtatja meg a szívek helyett.
Így szólt hozzánk a templom-építő.”

Így beszélnek ma hozzánk a kövek.

1929. december 1.

SZEPTEMBER

Szeptember hagyományos magyar neve Szent Mihály hava. A hónap jeles szentje **Palermói Szent Rozália**.

Születési ideje ismeretlen. Előkelő grófi családban született a XII. században, Palermóban. Róza, Margit királynő udvarhölgye volt, akitől ajándékba megkapta a Pellegrino-hegyet. Ide vonult vissza egy barlangba, ahol imádkozva, böjtölve vezekelt, és itt halt meg 1163 körül. Sírja mellé kápolnát építettek.

Különösen a pestis ellen kérték az oltalmát. Tisztelete idővel elhalványult, de 1623 októberében Rozália megjelent egy beteg asszonynak, meggyógyította és meghagyta neki, hogy zárandokoljon el a Montepellegrinón lévő kápolnához. Az asszony következő tavasszal teljesítette kérését. A szent ekkor újra megjelent és megmutatta neki sírhelyét. Azonosították az ereklyéket, és VIII. Orbán pápa elrendelte Rozália tiszteletét és egy templom építését. Az építők egy föliratos követ találtak, melyen ez állt: *Én, Rozália, Quisiquine és Rosa urának, Sinibaldnak leánya, az én Uram, Jézus Krisztus szerelméért határoztam el, hogy ebben a barlangban fogok lakni.*

Még abban az évben az ő közbenjárására szabadult meg Szicília a pestistől, ezért Szent Rozáliát azóta is súlyos betegségekben szokták segítségül hívni.

Magyarországon a tiszteletét Eszterházy Pál nádor terjesztette el. A Fraknó vára

melletti hegycsúcsra kápolnát építtetett Rozália tiszteletére. Később az egész hegyvonulatot Rozália-hegységnek nevezték el.

Rozália a járványos betegségek védőszentje, Szent Rókussal és Szent Sebestyénnel együtt.

Forrásmű: Szentek élete, SZIT, Budapest 2009.

N. K. E.

SZEPTEMBER 15–23.:

ARS SACRA FESZTIVÁL!

Az Ars Sacra Fesztivál a 2007-es nemzetközi Városmissziós rendezvénysorozat gyümölcse, célja a remény jeleinek felmutatása a kultúrában, és a művészet eszközeivel segíteni Európát, hogy visszataláljon gyökereihez, a zsidó-keresztény értékekhez. A fesztiválhoz évről évre önkéntesen csatlakoznak Magyarország legnagyobb múzeumai, kulturális központjai, számos galéria és művész. A fesztivál programjait – képző- és iparművészeti kiállításokat, különböző műfajú koncerteket, színházi és irodalmi előadásokat, tárlatvezetéseket, gyerekprogramokat – ingyenesen látogathatja a nagyközönség.

A kedves Testvérek figyelmébe ajánljuk a fesztivál honlapját – www.ars-sacra.hu –, melyen mindenki kedvére válogathat a rengeteg lélekemelő program között.

VISSZATEKINTŐ

ÁLTALÁNOS ISKOLÁSOK TÁBORA

Patak, 2018. július 23–27.

A Patakra szervezett általános iskolás tábor öt napja gazdag programokat kínált a gyerekeknek. Megismerkedtünk a kilencszázlelkes nógrádi faluval, részt vettünk a Szent Anna napi szentmisén, ahol köszöntötték a nagymamákat, nagypapákat. A mise zárórésze a nagymamák és unokák megáldása volt. Szívmelengető érzés volt látni a felsorakozó dédnagymamákat, nagymamákat, unokákat.

Kirándultunk a híres Drégelyvárhoz, ahol Szondy György 146 katonájával védte a várat és a hazát a tízezer fős török sereggel

szemben. Meglátogattuk a Mikszáth-házat Horpácson, ami felnőttek, gyerekek szép élmény volt. A fiúk nagy öröme a balassagyarmati Pannónia Motor Múzeumban is jártunk, melyben a motorok a legrégebbiektől az utolsó szériáig láthatók voltak.

Mindezekon kívül részünk volt még sok játékban, lelki programokban, fagyizásban és sok-sok napsütésben.

A gyerekek véleménye a táborról:

- ▷ Az egész tábor tetszett: barátok, fagyizás, múzeum. Jövőre is legyen!

- ▷ Nagyon sok finomat ettünk, melyeket a szervezők főztek. A kenyértől a húsos tésztáig minden nagyon finom volt. És a borsóleves...
- ▷ A táborban az volt a legjobb, hogy elmentünk a Drégelyvárba.
- ▷ Az egész tábor jó volt. A kiemelkedők:

- a két túra, a kiállítások, Drégelyvár, az utazások, a finom ételek és a gondoskodás.
- ▷ Jó volt a közösség, nem volt veszekedés, sok barátot lehetett szerezni.
- ▷ Sokat játszottunk, nagyokat nevtünk együtt.

Sz. K.

IFITÁBOR A TISZA-TÓNÁL

Abádszalók, 2018. július 23–27.

Július 23-án Ferihegy állomáson gyűltünk össze, hogy egy újabb nagyszerű, élményekben gazdag hetet töltsünk együtt, ezúttal csak mi, kamaszok. A vonat kilenc körül indult, és bár mire eljuttottunk a szállásra, már majdnem dél volt, jókedvünk töretlen maradt – főleg, mikor kiderült, hogy a szállalásnál nyílt Wi-Fi is található.

A tábor témája idén a „... mint önmagadat” mottóval az önismeret lett: első nap Edina mesélt arról, hogy mit jelent számára a zene, és megmutatta a témához magával hozott nyakláncát is. Mindenki csomagjában lapult egy-egy olyan tárgy, ami által be tudta mutatni önmagát, a kedvenc tevékenységét, sportját, álmát... stb.

Ismerkedős játékokra ezúttal nem került sor, hiszen már összeszokott csapatként jöttünk a táborba, és ezt a közösséget az abádszalóki szabadulósobában erősíthetjük tovább. Szerencsére mindkét csapatnak sikerült kijutnia, így napnyugtakor megtanulhattuk Gabi új, kiabálós játékát

a Tisza-tó partján. Féltünk ugyanis, hogy ha a plébániakertben kezdünk sötétedéskor hangoskodni, akkor ferde szemmel fognak ránk nézni, talán még a rendőröket is kihívják a helyiek.

Mivel alig féltucat lány volt duplaannyi fiúval szemben, nekik jutott két hálószoba, nekünk pedig elég volt egy. Alacsony létszámunkat kihasználva este igazi lányos dumapartit rendeztünk, elújságolva egymásnak, hogy kivel mi történt a nyáron.

Másnap reggel a sportkedvelő fiúkat hallgathattuk meg, akik kivétel nélkül egy-egy futócipőt adtak volna körbe, de nekünk elég volt távolról csodálni őket, a szagukra ugyanis nem voltunk kíváncsiak – így aztán e becses lábbelik tulajdonosuk kezében maradtak beszámolóik alatt.

Reggeli után biciklire pattantunk, és a Tisza-tavi Ökocentrumig tekertünk lelkesen, ahol részt vettünk délben egy hajós idegenvezetésen, és még kagylót is halásztunk! Utána ebédeltünk, majd megnéztük, hogy etetik a vidrákat, kormoránokat és pelikánokat. Még a vizes játszóteret is kipróbáltuk, aminek az lett a vége, hogy egyrészt a többi látogatót kiszorítottuk a tóról, másrészt csurom vizesek lettünk. De nagyon élveztük, és harminc fok volt, úgyhogy Gyöngyi néni sem szólt ránk.

Szerdán mindenki nagy örömeire egésznapos strand volt a program. Pancsoltunk, gúlát építettünk, röplabdáztunk és kártyáztunk a parton és természetesen kakasviadalra is sor került!

Estefelé megnéztünk egy filmet, aminek az volt a címe, hogy *The Place*, és végig

egyetlen helyszínen, egy kávézóban játszó-dótt. Vegyes véleménnyel mentünk utána métázni, de következő nap, a délelőtti beszélgetés során nagyon sok érdekes gondolat született a film kapcsán.

Készítettünk még magunkról egy farajzot is, külön ábrázolva a gyökereinket, törzsünket és a jól látható lombkoronánkat. Számháborúztunk és fociztunk, amiben az volt a meglepő, hogy a lányok többsége is beállt, még ha nem is tettünk sokat érdemben a meccs alakulásáért

Csütörtökön falujáték került megrendezésre, vagyis három feladatot kapott minden csapat: szelfit kellett készíteni egy hetvenöt évnél idősebb helyi lakossal, régi mozijegyet kellett szerezni, és egy üres gyufásskatulyát kellett elcserélni minél értékeesebb dolgokra. A siker mértéke változó volt, mi a fagyizónál összefutottunk a posta nénivel, aki készségesen útbaigazított minket a falu legkedvesebb öreganyójához, aki aztán fél órán keresztül mesélt nekünk a gyermekeiről, ezáltal jelentősen megcsapantva a másik két feladatra szánt időnket. (Viszont nála idősebb embert egyik csapat sem talált!)

Mozijegyet szerezni először lehetetlennek tűnt, de végül a helyi vendéglátóipari egység pincére jóvoltából egy-két csapat

CSALÁDI NAGYTÁBOR SOMOGYBAN

Bárdudvarnok, 2018. augusztus 1–5.

Immár 3. alkalommal vettünk részt a plébániai családi táborban férjemmel. Gyönyörű környezetben tölthettük ezt a pár napot Kaposvár közelében, Bárdudvarnokon. A Porta Pacis Lelkigyakorlatos Házban kaptunk szállást mi, felnőttek és a kisebb gyermekek, az ifjak pedig a szomszédos Ifjúsági Házban, ami nagy élmény volt számukra.

▶ régi mozijegyekkel is büszkélkedhetett. A megszerzett tárgyak is igen eltérőek voltak. Egyeseknek sikerült telefonkábel és betört képernyőjű telefont is „cserélnie”, de volt, aki jégvarázsos színezővel és Fantával érkezett vissza. Mi egy ezer forint értékű C-vitaminnal járultunk hozzá a tábori zsákmányhoz.

A napot végül naplementés misével zártuk a Tisza-tó partján, ami gyönyörű volt.

Péntek reggel sietve reggeliztünk, mert tíz órára el kellett hagyni a szállást. A többség hazafelé is vonattal utazott, de pár fiataalt elvitt Mahi atya és Gyöngyi néni a kocsijával.

Sok szép élménnyel gazdagodtunk a táborban, és azt hiszem a többiek nevében is kijelenthetem, hogy már várjuk a következőt!

T. M.

Szerda estére a csoport fele már leérkezett. Vacsora után csoportos játékot szervezett Orsi. A felnőtteknek három választból kellett a megfelelőt kiválasztani közös megbeszélés után, a gyerekekre pedig rajzos feladatok vártak. Jó hangulatban tértünk nyugovóra.

Másnap délelőtt Szennára látogattunk. Sokan nem autóval, hanem biciklivel vágta neki a rövid, de emelkedőkkel nehezített távnak. Minden elismerésünk ezért a teljesítményért, főleg, hogy rövid idő alatt kellett megtenniük. A Skanzenben, amely a falu közepén található, a Zselic és Belső-Somogy régi épületeivel, tárgyaival, kultúrájával ismerkedhettünk meg. Bemehettünk

az 1785-ben épült, nagyon szépen felújított festett kazettás mennyezetű református templomba is. Végül Mahi atya szabadtéri misét tartott az egyik ház portáján. Egy turista házaspár is csatlakozott hozzánk nagy örömünkre.

Sokan ismét kerékpárra pattanva tekertek a szállásig, miközben eleredt az eső. A sokak által kedvelt hamburgeres ebéd és kis pihenő után a felhőképeket sűrűn figyelve végül napsütésben elindultunk Bányára gyalog, illetve többen ismét biciklivel. Biztosításként néhányan autóval keltek útra, hogy visszafelé az elfáradtakat szállítsák. Bő 1 óra múlva leszakadt az ég, de hamarosan megtalálták az autók, és gyorsan a szállásra vettek minket. A biciklisek egy buszmegállóban várták ki az eső végét, néhányan pedig

esőben fordultak vissza. Senki nem fázott meg a melegben, de egy élménnyel gazdagabbak lettünk.

Víg Mártiék meleg teával vártak minket az ebédlőben. Nemcsics Márti fonaljátékokat tanított vacsoráig az érdeklődőknek. Annyira megtetszett a „fűrészelős”, a „pity-pangos”, az „Eiffel-tornyos” és a „rókás” a gyerekeknek, hogy sokan még utolsó nap is játszották. Én magam is kipróbáltam párat. Az esős délután miatt az esti tábortűz sajnos elmaradt, de egy jót játszottunk helyette.

Péntek délelőtt Madárparkban jártunk, délután pedig lelki napot tartottak külön a férfiaknak, a nőknek, az ifiknek és a kis-

iskolásoknak. Nagyághy Katival együtt mi az ovisokkal mondókáztunk, énekeltünk, játszottunk és kézműveskedtünk. Mise után sportfoglalkozás volt a közeli pályán, melyen lelkesen vettek részt kicsik és nagyok. Este Sárkány Gyuri jóvoltából még csillagokat is nézhetek távcső segítségével a türelmesebbek. Várakozás közben többen hullócsillagot is láttak!

Szombaton a reggeli mise után szabadon választott programként legtöbben a Balatonra mentek a hőségben hűsölni. Páran meglátogattuk Bószénfán a Szarvasfarmot. Férjemmel, Tónival utána Kaposváron megnéztük a városi múzeumot. Nagyon tetszett a néprajzi kiállítás, ajánlom mindenki figyelmébe. A kellemes hangulatú, ►

▶ szépen felújított belvárosban sétálva jót fagyiztunk, aztán még a Rippl-Rónai József Emlékházat is meg tudtunk nézni, amit már régóta szerettünk volna. Sok élménnyel telve ért vissza mindenki a szállásra. A strandolók lelkesen mesélték, hogy Mahi atya micsoda gólt fejt!

Az immár hagyományos sütögetés következett Knáb Józsi és Mikó vezetésével. A hirtelenjében eltűnt virsli is megerősített Mindenkiéknél izlett a finom vacsora, melyhez Mariann még káposztasalátát is készített. Mikóék táborvezetői raktak és az előzetesen kért dalokat Józsiék kíséretében énekelve búcsúztattuk ezt a pár napot.

Vasárnap mise után szokásos záró körben mindenki elmondhatta élményeit, véleményét, ötleteit. Mindenki annyira jól érezte magát, hogy már ott felmerült a jövő évi tábor helyszíne (Bogács?).

K. V. M.

A mi családnak a tábor harmadik napjának vége felé csöppent az események sodrásába. Részvételünk több okból is kérdéses volt, különösen lélekmelengető volt, hogy az egyházközség több tagja is „utánunk nyúlt”, javaslatokat tettek, hogy táborozásunk hogyan lehetne megoldható. A tábor még meg sem kezdődött, de a pusztai elvi

síki törődés, érdeklődés önmagában is előrevetítette, hogy nem „újoncként”, hanem a közösség egyenrangú tagjaiként tekintenek ránk.

Tábori életünk metameccsel kezdődött. Nagyon jólesett, hogy némi kételkedés után minden érintett elfogadta, hogy öt és fél, illetve hároméves gyermekekkel itt és most szeretném megismertetni ezt a klasszikus,

hagyományos, sok embert megmozgató és élménydús játékot. Nagylányomnak ütni segítettek, valamint futottak mellette, kis ikreink pedig saját képességeik szerint futkoshattak a labda után.

Még aznap este egyértelművé vált, hogy itt tartózkodásunk a lefolyó csőrendszer meghibásodása miatt nem lesz épp zökkenőmentes. Közösségünk összetartásának és főképp hiteles keresztény voltának ékes bizonyítéka, hogy ezt a mindenkit érintő, súlyos nehézséget könnyed derűvel, rugalmas alkalmazkodással és maximális egymásra figyellel ellensúlyozta. Ez utóbbi tekintetben családunk volt az „ötödik kerék”, hiszen minket ágyneműstől kellett másik épületbe költöztetni, továbbá – a rendelkezésre álló szűkös zuhanyzási lehetőségekre tekintet-

▶ tel – három kisgyermekünk fürdetésében is segítettek néhányan, ezúton is köszönet mindenért.

Mint vacsora után kiderült, a közös esti imát minden alkalommal más család vezette. Szellemileg mindjárt otthon éreztem magam, hiszen gyermekkori esti imáimat hallhattam vissza új barátaink tolmácsolásában, az imádság végeztével pedig egy kedves kis énekkel a felnőttek személyes búcsút vettek minden gyerektől, a jó Isten áldását kívánva éjszakai nyugodalmukra.

Másnap – szabad program lévén – kissé szétszóródott a társaság. Csak késő délután verbuválódtunk össze, hogy a záró sütögetés és tábortűz előkészületeit lebonyolítsuk.

Ennek az utolsó estének a hangulatában keveredett egymással a hagyományőrzés és a modernitás, a meghittség és a dinamizmus. A bőséges és ízletes grillvacsora után tábortűz köré telepedtünk, minden család elhelyezte a saját gyertyáját a tábortűz körül, majd kezdetét vette a „Szív-küldi”, amelynek során nosztalgikus magyar slágerket küldtünk egymásnak.

Dióhéjban így foglalom össze a tábor szellemiségét, lelkiségét. Az események kronologikus és térbeli felsorolása azért nem kenyerem, mert tábort rengeteg helyen lehet szervezni, s a kirándulások, kulturális prog-

ramok, fürdőzések helyszíne is a központi helyszíntől függ. Sokkal fontosabb azonban, hogy a rendelkezésünkre álló teret és időt milyen lelki-, szellemi-, vallási-, baráti tartalommal töltjük ki, egymást mennyire építjük, gazdagítjuk apró tettekkel, gesztusokkal, szellemi-lelki tarsolyunk kincseivel, s ennek a tábornak a zsenialitása éppen ez utóbbiakban rejlett.

T. L. M. Cs.

Epilógusként még egy – eddig – kurióznak számító, de reményeink szerint a jövőben gyakori és rendszeres eseményről szeretnék még hírt adni: igaz, csak egy délutánra és estére, de Zoli meglátogatta a tábort. A fogadtatást jónéhány rocksztár megirigyelhetné...

M. P.

MUSTÁRMAGOS CSEMEGEUBORKA

A nyári hónapok múlásával egyre több befőzött gyümölcs, zöldség, savanyúság sorakozik a spájz polcain. A szorgos háziasszonyok úgy teletömik éléskamráikat, hogy szinte egy mustármag se fér el bennük.

De mi is az a mustármag, amit Jézus tanításai között is megemlít (Mt 17,20; Mt 13,31-32)? A mustárt már Jézus korában is ismert konyhakerti növényként tartották számon. Salátát, főzeléket készítenek leveléből, magjából pedig csípős fűszert. Gyógyításra is gyakran használták. Magja kb. 1 mm-es, és képes a növény a mag negyzeszeresére megnőni.

Talán ezért is lett közösségünk lapjának a neve, hogy ne csak számszakilag, hanem hitben is növekedjünk, ahogy a mustármagból egy hatalmas cserje fejlődik. Ezen apró, szinte észrevétlen fűszer segítségével készíthetjük el a következő savanyúságot.

Hozzávalók:

1,5 dl víz, 3 dl 10%-os ecet, 20 dkg cukor, 5 dkg só, 1 kávéskanál nátrium-benzoát, 1 kávéskanál szódadikarbóna, 1 kávéskanál kénpor (így megmarad az uborka szép zöld színe), 1-1 kávéskanál mustármag, kömény-mag, 2-3 babérlevél üvegenként.

A vizet felforraljuk az ecettel, cukorral és sóval. Az alaposan kimosott üvegekbe beleállítjuk szorosán egymás mellé az uborkákat, és a felfortt lével felöntjük. Majd óvatosan visszaöntjük a levet a fazékba és újra felforraljuk. Ekkor a tűzről levéve a nátrium-benzoátot, a szódadikarbónát

és a kénport belekeverjük. Teszünk az uborkára babérlevelet, köményt és mustármagot, majd a lével újra felöntjük. Miután az üvegeket lezártuk, fejjel állítjuk 5 percre, és párnák között hagyjuk, hogy lassan kihűljenek (száraz dunszt).

Télen, amikor majd ráharpunk egy-egy mustármagra, jusson eszünkbe augusztus 19-20-a, hogy templomunk 80. évfordulóját együtt tervezve, egy cél érdekében növekedve ünnepeltük.

K. L. M.

MUSTÁRMAG

a Szent István Király Plébánia lapja,
alapítva 1992-ben, újraindítva 2007 decemberében

Megjelenik évente hatszor

Szerkesztőség:

Mahimai Raj Anthony (M. R. A.), Hajdu Noémi (H. N.),
Knábné Lakatos Marianna (K. L. M.), Maros Pál (M. P.),
Nemcsics Gyöngyi (N. Gy.), Némethné Kiss Erika (N. K. E.)

Jelen lapszámunknál munkatársunk volt még:

Kincsésné Vadászi Monika (K. V. M.), Szegedi Katalin (Sz. K.),
Tóth Mária (T. M.), Tóthné dr. Lakatos Mária Csilla (T. L. M. Cs.)

Fotók:

Knábné Lakatos Marianna, Mahi atya, Maros Pál,
Mayer Gabriella, Nemcsics Endre archívum, Viola Zsolt

A plébánia, illetve a szerkesztőség elérhetőségei:

1185 Budapest, Tátrafüred tér 15. • Telefon: 292-1407
e-mail: szemere.mustarmag@gmail.com
www.szemere-plebania.hu

HIRDETÉSEINK

LITURGIKUS ESEMÉNYEK

■ **augusztus 26. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisén nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;

■ **augusztus 27. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **szeptember 1. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise lesz;

■ **szeptember 7. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmisét tartunk Jézus Szíve tiszteletére;

■ **szeptember 9. vasárnap:** a 9:30 órai szentmisén tartjuk a tanévkezdő Veni Sancte szentmisét;

■ **szeptember 13. csütörtök:** a fatimai imaest az erzsébetlepi templomban lesz;

■ **szeptember 24. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **szeptember 30. vasárnap:** Szentírás vasárnapja és egyben a 9:30 órai szentmisén nemrégiben temetett halottainkra emlékezünk;

■ **október 5. péntek:** elsőpéntek, 18 órától szentmisét tartunk Jézus Szíve tiszteletére;

■ **október 6. szombat:** elsőszombat, 17:15 órától rózsafüzér, majd 18 órától szentmise lesz;

■ **október 8. hétfő:** Magyarok Nagyasszonya főünnep, 18 órától ünnepi szentmise lesz;

■ **október 13. szombat:** a fatimai imaest a főplébánián lesz;

■ **október 22. hétfő:** 24 órás szentségimádás;

■ **október hónap a Szűzanya hónapja,** ezért a hétköznap reggeli szentmisék után és az esti szentmisék előtt közösen imádkozzuk a rózsafüzért Szűz Mária tiszteletére.

HIRDETÉSEK

■ **szeptembertől** ismét elkezdődnek a plébánián a hittanórák, valamint a különféle közösségi programok, érdemes hát odafigyelni a szentmiséken a hirdetésekre (is).

ANYAKÖNYVI ADATOK

KERESZTELŐK

☞ **Fazekas Jázmin Kitti**

születési év: 2017

keresztelés ideje: 2018. július 1.

☞ **Boros Kadosa**

születési év: 2017

keresztelés ideje: 2018. július 22.

HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK

☺ **Czinder Anita és Lökös Sándor** –
2018. július 28.

☺ **Bagybán Piroska Edit és Büko Dániel** – 2018. augusztus 11.

TEMETÉSEK

† **Cziráki János**

születési év: 1932

temetés ideje: 2018. június 8.

† **Péntek János**

születési év: 1936

temetés ideje: 2018. június 8.

† **Ábrahám János**

születési év: 1940

temetés ideje: 2018. július 27.

† **Palotás Antalné (Szeltner Erzsébet)**

születési év: 1924

temetés ideje: 2018. augusztus 3.

